

SYLABUS

Nazwa przedmiotu/modułu (zgodna z zatwierdzonym programem studiów na kierunku) Prewencja weterynaryjna			Liczba punktów ECTS 4
Nazwa przedmiotu/modułu w j. angielskim Veterinary prevention			
Jednostka(i) realizująca(e) przedmiot/moduł (instytut/katedra) Katedra Nauk Przedklinicznych i Chorób Zakaźnych			
Kierownik przedmiotu/modułu Prof. dr hab. Małgorzata Pomorska-Mól			
Kierunek studiów weterynaria	Poziom Jednolite studia magisterskie	Profil praktyczny	Semestr IX
W zakresie		Specjalizacja magisterska	
RODZAJE ZAJĘĆ I ICH WYMIAR GODZINOWY (zajęcia zorganizowane i praca własna studenta)			
Forma studiów: stacjonarne		Forma studiów: niestacjonarne	
- wykłady	30	- wykłady	
- ćwiczenia	45	- ćwiczenia	
- praca własna studenta	40	- praca własna studenta	
Łączna liczba godzin: 115		Łączna liczba godzin:	
CEL PRZEDMIOTU/MODUŁU			
Celem kształcenia jest nabycie przez studenta wiedzy w zakresie wymagań dla warunków utrzymania zwierząt, mikroklimatu budynków inwentarskich, wymogów zoohigienicznych w chowie zwierząt produkcyjnych oraz warunkami transportu zwierząt. Zapoznanie z programami profilaktycznymi dla poszczególnych gatunków zwierząt, zasadami bioasekuracji, zasadami oceny statusu zdrowotnego. Zapoznanie z zasadami i praktycznymi aspektami immunoprofilaktyki, zarządzaniem zdrowiem stada, przepisami w zakresie utylizacji zwłok i odpadów w produkcji zwierzęcej oraz zasadami dezynfekcji, dezynsekcji i deratyzacji. W szerszym ujęciu celem kształcenia jest nabycie umiejętności oceny stanu zdrowia zwierząt (w tym stad) i wpływu różnych czynników na stan zdrowia, umiejętności wyciągania wniosków i opracowywania programów profilaktyczno-zdrowotnych dla stad.			
METODY DYDAKTYCZNE			
Prezentacje multimedialne z tematów wykładów i ćwiczeń. Filmy dydaktyczne. Prezentacja narzędzi oraz sprzętu wykorzystywanego w warunkach terenowych podczas analizy warunków mikroklimatu pomieszczeń inwentarskich. Samodzielne pomiary wykonywane przez studentów. Ćwiczenia praktyczne (terenowe). Samodzielne wystąpienia studentów – ćwiczenia seminaryjne.			
ZAKŁADANE EFEKTY UCZENIA SIĘ PRZEDMIOTU/MODUŁU			Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	E1 - Zna sposoby postępowania niedopuszczające lub ograniczające powstawanie zjawisk i sytuacji uznawanych za niepożądane w chowie i hodowli zwierząt. E2 - Zna zasady postępowania profilaktycznego, w tym immunoprofilaktyki swoistej, potrafi właściwie interpretować wyniki przeprowadzonych badań i analiz. E3 - Zna zasady współpracy z hodowcą i rolę lekarza weterynarii w obiektach chowu wielkostatnego.		WP_B.W06 WP_B.W07 WP_B.W08 WP_B.W09 WP_B.W15 WP_B.W16
Umiejętności i	E4 - Potrafi opracować i wdrożyć właściwy program profilaktyczny dla stada/fermy adekwatny dla poszczególnych gatunków zwierząt E5 - Potrafi monitorować zdrowie zwierząt na fermie wielkostatnej. E6 - Potrafi wdrażać procedury i programy zapewniające uzyskanie produktu finalnego o najwyższej jakości zdrowotnej w sposób humanitarny, w zgodzie z zasadami etyki lekarsko-weterynaryjnej i z uwzględnieniem dobrostanu zwierząt. E7 - Identyfikuje najczęściej występujące problemy zdrowia w stadach bydła, świń, owiec i kóz oraz drobiu. E8 - Potrafi wybrać grupę reprezentatywną zwierząt dla stad zdrowych i problemowych - przygotowanie do monitorowania zdrowia zwierząt w stadzie.		WP_B.U01 WP_B.U02 WP_B.U06 WP_B.U08 WP_B.U20 WP_B.U21
Kompetencje społeczne	E9 - Jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo własne oraz innych ludzi i zwierząt, potrafi pracować w zespole. E10 - Potrafi analizować postępowanie własne oraz współpracowników i wyciągać stosowne wnioski by doskonalić proponowane rozwiązania. E11 - Rozumie potrzebę i konieczność uczenia się przez całe życie. E12 - Zna zasady współpracy, także z przedstawicielami innych grup (np. z hodowcą).		WP_D.S01 WP_D.S06 WP_D.S07 WP_D.S08
Metody weryfikacji efektów uczenia się Egzamin, kolokwia, zajęcia seminaryjne, aktywność podczas zajęć, w tym terenowych.			Symbole efektów przedmiotowych E1-E12

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Wykłady - Prewencja weterynaryjna – definicja i rola lekarza weterynarii. Współpraca z hodowcą. Wprowadzenie do immunoprofilaktyki. Wakcynologia. Zasady immunoprofilaktyki swoistej. Rozwój układu immunologicznego i odporności u zwierząt gospodarskich. Prewencja weterynaryjna w stadach drobiu, Bioasekuracja, dobrostan w stadach drobiu, Immunoprofilaktyka oraz ocena zdrowia w stadach drobiu. Zasady bioasekuracji na fermach. Dezynfekcja, dezynsekcja, deratyzacja w produkcji zwierzęcej. Zasady i metody prewencji w stadach świń. Zasady i metody prewencji w stadach bydła, owiec i kóz. Praktyczne aspekty postępowania profilaktycznego na fermie (świnie, przeżuwacze). Wybrane programy monitoringu i kontroli chorób zwierząt. Zarządzanie fermą. Utylizacja.

Ćwiczenia - Wybrane programy kontroli i monitoringu chorób zwierząt w Polsce. Zalecenia profilaktyczne i programy prewencyjne dla świń. Zalecenia profilaktyczne i programy prewencyjne dla zwierząt towarzyszących i koni. Zalecenia profilaktyczne i programy prewencyjne dla przeżuwaczy. Warunki utrzymania, w tym warunki środowiskowe w pomieszczeniach dla zwierząt gospodarskich. Wymogi dotyczące dobrostanu zwierząt na fermach. Transport zwierząt. Utylizacja i zagospodarowanie odchodów zwierzęcych, utylizacja odpadów, regulacje, sposoby utylizacji. Ćwiczenia praktyczne (terenowe) – biogazownia, produkcja pasz.

Formy i kryteria zaliczenia przedmiotu/modułu

Częstkowe sprawdziany pisemne (3) z materiału ćwiczeniowego i wykładowego. Ocena projektów indywidualnych.

Egzamin pisemny w formie testu wielokrotnego wyboru i/lub uzupełnienia.

Procentowy udział
w końcowej ocenie
15%
85%

WYKAZ LITERATURY

Prewencja weterynaryjna z elementami zarządzania zdrowiem stada pod redakcją R. Zabielskiego i wsp., 2024
Kończak R., Dobrzański Z. "Higiena i dobrostan zwierząt gospodarskich" Wyd. AR Wrocław, 2006
Kośla T. Metodyka badań z higieny zwierząt i prewencji weterynaryjnej". Wyd. SGGW, Warszawa 2011
Pomorska-Mól M.: Profilaktyka swoista i terapia chorób zakaźnych świń. Elamed, 2019
Schmidt-Nielsen K Fizjologia zwierząt – adaptacja do środowiska, PWN 2008
Mordak R.: Monitorowanie problemów zdrowotnych stad bydła Med. Pharm Polska Wrocław 2008
Pejsak Z.: Ochrona zdrowia świń Polskie Wydawnictwo Rolnicze Poznań 2007
Radostis O.M., Leslie K.E., Fetrow J.: Herd Health. Food animal production management. Saunders 1994
Sainsbury D.: Animal Health, 1998
Horsch F.: Immunoprofilaktyka u zwierząt użytkowych. PWRiL 1985
Artykuły z literatury fachowej: Medycyna Weterynaryjna, Życie Weterynaryjne, Trzoda Chlewna, Hodowca Bydła, Magazyn Weterynaryjny, Hoduj z głową, Lecznica Dużych Zwierząt i in. aktualne materiały z różnych konferencji, strony internetowe
Materiały własne przygotowane do poszczególnych ćwiczeń
Ustawodawstwo polskie w zakresie przewidzianym programem przedmiotu